

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,25 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-fam. 5 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 10 października 1925.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Wygaśnięcie zarazy płucnej w Woje- wództwie Poznańskim.

Z dniem 14. bm. zostały uchylone miejscowe zarządzenia, wydane w sprawie zarazy płucnej bydła rog. w Rokosowie i Bączylesie pow. gostyński, ponieważ od ostatniego wypadku zarazy tej, 23. lutego br. upłynął czasokres przeszło 1/2 roczny, a 2-krotne badanie krwi całego pozostałego pogłowia podejrzanego o możliwość zarażenia się, (umieszczonego w oddzielnych oborkach) wykazało wynik ujemny; dalsze 3 wypadki zarazy tej tj. w Luboniu, w Wirach, powiatu poznańskiego i Kątach Maciejewie pow. kościańskiego zostały zlikwidowane przez wybicie całego pogłowia podejrzanego o zarażenie się, dezynfekcja obór i obejść zapowietrzonych została należycie wykonana i przez odn. p. powiatowego lekarza wet. jako dostateczna uznana, skutkiem tego uchylone zostały tam miejscowe zarządzenia po m. obowiązujących przepisach ustawowych.

Z przepisowem załatwieniem podanych wypadków nie wykazuje dwutygodniowe periodyczne zestawienie chorób zakaźnych u zwierząt tutejszego Województwa żadnego wypadku zarazy płucnej, po 8-letnim jej grasowaniu; z dniem 14. bm. zatem przestaje tutejsze Województwo figurować w wykazie państwowym jako teren zapowietrzony zarazą płucną bydła rog. Fakt ten ma doniosłe znaczenie dla państwowej administracji weteryn. a szczególnie dla gospodarczego rozwoju tutejszego Województwa, bo jest oczyszczeniem ważnej części Rzeczypospolitej Polskiej z ciężkiego spadku, pozostawionego tu przez Niemców. W końcu wojny światowej zawlekli tu zarazę tę Niemcy przez zabrane z rumuńskiej okupacji bydło rog. Powstająca organizacja administracyjna polska, której pierwsze i zupełnie ją absorbujące zadanie było oswobodzenie kraju od zaborów, nie znalazła ni środków ni sposobności do skutecznego zwalczania chorób zakaźnych u zwierząt. Z uwagi na przewlekły i często ukryty przebieg zarazy płucnej powodującej do 90 proc. śmiertelności bydła zarażonego, zajęła choroba ta aż 17 powiatów tj. niemal połowę obszaru tutejszego Województwa. Dopiero po nastaniu pokoju z wrogiem zewnętrznym mogły władze państwowe zabrać się energicznie do zorganizowania walki z tą zarazą. Podczas gdy skońcem r. 1918 zajęła zaraza 4 powiaty, to statystyka urzędowa wykazała

w r. 1923

w styczniu zapowietrz.	11 pow.	32 gmin	i 1206 szt. byd.
w lipcu	" 15	" 41	" 1959 " "
w listop.	" 17	" 53	" 2356 " "

Rok 1924

przynosi pomyślniejsze wyniki walki z tą zarazą, a w szczególności zarejestrowano:

w styczniu zapowietrz.	16 pow.	48 gmin	i 1837 szt. byd.
w maju	" 13	" 23	" 1306 " "
w lipcu	" 14	" 23	" 1235 " "
we wrześniu	" 10	" 12	" 1322 " "
w listop.	" 8	" 10	" 710 " "

w r. 1925

w styczniu zapowietrz.	9 pow.	12 gmin	i 1128 szt. byd.
w marcu	" 3	" 3	" 148 " "
14 września	" 0	" 0	" 0 " "

Świetny ten rezultat zawdzięcza się w pierwszym rzędzie Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, które w zrozumieniu doniosłości kwestji zarazy płucnej, mimo trudności finansowych nie szczędziło środków i kredytów na skuteczne tłumienie tej zarazy. Dalej należy się uznanie organom weteryn. jak i powołanym władzom wykonawczym, które mimo nawału pracy, jakie dla nich stworzyły szerzące się inne zarazy powojenne z największym poświęceniem oddawały się tłumieniu zarazy płucnej. Nie mniej również na podkreślenie zasługuje obywatelska ofiarność tutejszego społeczeństwa, które samorzutnie niosło pomoc władzom powołanym do tłumienia zaraz zwierzęcych, stawiające zawsze interes publiczny ponad interes prywatny. Jak wielką była ta ofiarność świadczą między innymi takie fakta, że obywatele ziemscy niejednokrotnie nie oglądając się na przysługujące im odszkodowanie na własny rachunek wybijali całe swe obory zapowietrzone, co więcej nawet innym przychodzili z pomocą materialną celem opanowania zarazy. (W powiecie koźmińskim nawet powstała wśród rolników organizacja samopomocy, opodatkowująca dobrowolnie swych członków według norm zboża, aby odszkodować za straty, spowodowane zarazą płucną, obywateli powiatu i ułatwić władzom państwowym walkę z zarazą płucną.) W szczególności nie można też pominąć milczeniej tej rzeszy deputantów i robotników rolnych, którzy w licznych wypadkach mimo swej ciężkiej doli na zarządzenie władz oddali jedyną swą krowę, żywicielkę licznej rodziny na rzeź wskutek zarazy płucnej.

Atoli osiągnięty sukces nie oznacza już zupełnego ustania niebezpieczeństwa zarazy płucnej. Zebrane tu doświadczenia i ustalone wypadki wielkiej przetrwalności jadu zarazy tej i łatwego przenoszenia się jego za pomocą pośrednich czynników jak wody pojoyej, paszy, ubrań, obuwia, narzędzi itp. przedmiotów mających styczność z zarazkiem, a zwłaszcza niebezpieczeństwo zarażenia przez bydłęta, które ukrycie przechorowały i stały się niespostrzeżeniem długotrwałymi rozpo-

sicielami i siewcami zarazy, to wszystko nakazuje jeszcze dalsze przestrzeganie jaknajwiększej czujności ze strony społeczeństwa i nakazuje administracyjnym władzom państwowym utrzymanie przez pewien czas dotąd zarządzonych celowych środków zapobiegawczych. Interes państwa, który jest interesem wszystkich jednostek, wymaga dalszej jak dotąd współpracy całego społeczeństwa z władzami państwowymi w kierunku natychmiastowego zgnięcia wszelkich objawów zarazy płucnej, i zduszenie już w samym zarodku wyblisków tej zarazy.

Uzasadnioną wyrażam nadzieję, że w ten sposób uprzętnie się do reszty wszelkie klęski wywołane tą zarazą i że hodowla bydła, a z tem związana i produkcja rolna dojdzie do pożądanego rozkwitu i zapewni miastom należyłą ilość nabiału mlecznego i produktów mlecznych, zdusi cyfrę śmiertelności niemowląt i rekonwalescentów i podniesie dobrobyt naszego Województwa przez powstałą możliwość należytego prowadzenia hodowli i zorganizowania eksportu bydła zagranicę dla dobra Skarbu i całego Państwa.

Poznań, dnia 14 września 1925 r.

W o j e w o d a :

L. dz. 3097/25.Zp. Bniński.

Rozporządzenie tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy pryszczycy.

Celem stłumienia pryszczycy u zwierząt racicowych zarządzam na zasadzie § 18 i nast. ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 (Dz. U, Rz. str. 519) i po myśli § 168 V. A. V. G. pkt. e co następuje:

§ 1.

Na zarządy mleczarni zbiorowych powiatu kościańskiego nakładam obowiązek:

- a) przegotowania (do 100° C) odtłuszczanych mleczarskich pozostałości (zbieranego mleka, serwatki i t. p.) przed oddaniem do właściciela,
- b) odkażenia przez parę wzgl. gorący 3 proc. roztwór sody wszystkich konwi używanych dla przewozu mleka do mleczarni zbiorowych, przed oddaniem ich do właścicieli z powrotem,
- c) codziennego odkażenia ramp i miejsc zajazdowych po ukończeniu zwykłych codziennych dojazdów

§ 2.

Rozporządzenie powyższe nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia w Orędowniku Urzędowym powiatu kościańskiego.

§ 3.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będą karane po myśli „działu III przepisy karne” powołanej na wstępie ustawy niemieckiej.

Kościan, dnia 2 października 1925 r.

Starosta.

(—) Cegiłka.

L. dz. 6088/25 — 4 —

Rozporządzenie tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy pryszczycy.

Celem stłumienia pryszczycy u zwierząt racicowych zarządzam na zasadzie §§ 16—30 ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt domowych z dnia 26. 6. 1909 (Dz. U. Pr. str. 519) i §§ 161 i 165 przepisów wykonawczych Rady związkowej Rzeszy niemieckiej do powołanej ustawy z 7. 12. 1911 (Dz. Ust. Rz. niem. str. 4) tudzież postanowień wykonawczych Min. Roln. Domen i Lasów z 1. 5. 1912 (Dz. Urz. 105) i reskr. Min. Roln. i Dóbr Państw. z 30. 7. 1923 l. dz. 2971/W. II. co następuje:

Ustanawiam

Obwód obserwacyjny dalszy

z powodu pryszczycy z mocą brzmienia §§ 161—169 powołanych przepisów.

Do obwodu obserwacyjnego dalszego wcielam w porozumieniu się z p. powiatowym lekarzem weterynaryjnym następujące miejscowości:

Drożdzyce gm. i folw., Zadory gm. i obszar dworski, Piotrowo gm. i obszar dworski, Maruskowo folw., Głuchowo gm. i obszar dw., Sierniki gm. i folw., Bieczyny gm. i folw.

§ 1.

Przepędzenie, przeprowadzenie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu w tym obwodzie dalszym jest wzbronione.

§ 2.

Wywóz (wprowadzenie, wyniesienie) zwierząt racicowych z tego obwodu obserwacyjnego dalszego dla celów użytkowych, hodowlanych, uzależniam od każdorazowego mego zezwolenia i pod warunkami, które przepiszę. W tym celu, zanim się przedsięwzięcie jakiegokolwiek kroki, uprzednio należy uzyskać moje zezwolenie. Dla zwierząt racicowych należących do różnych zagród tego obwodu, nie wolno używać wspólnych pastwisk, wodopojów, wód do pławienia lub przepędów głównymi ulicami.

§ 3.

Zwierzęta racicowe należące do dalszego obwodu obserwacyjnego muszą być stale trzymane w oborach. Wprowadzenie zwierząt racicowych z dalszego obwodu obserwacyjnego do najbliższej położonej rzeźni oraz na targ rzeźny do Poznania dozwolone jest po uprzednim zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, przed wprowadzeniem z dalszego obwodu obserwacyjnego z ważnością 48 godzin z któregooby wynikało, że tak zwierzęta mające być wprowadzone, jak i wszystkie zwierzęta racicowe tej zagrody zbadane zostały i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych oraz zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Wywóz zwierząt racicowych może nastąpić tylko wtedy, gdy przed wyprowadzeniem z obory racice będą dokładnie oczyszczone z nawozu i odkażone mlekiem wapiennem a zwierzęta racic. wywożone koleją muszą być wprost dowiezione na wózach bez styczności z innym bydłem do najbliższej stacji kolejowej, z przeznaczeniem do jednej z rzeźni publicznych Państwa Polskiego, posiadającej bezpośrednie połączenie z torem kolejowym. Do tego jednak konieczne jest prócz wyżej wspomnianego zaświadczenia zdrowotności, wystawionego przez urzędowego lekarza weterynaryjnego względnie lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez Wojewodę do wykonywania urzędowych czynności jeszcze każdorazowe pisemne zezwolenie miejscowej władzy policyjnej, które winien interwenjujący lekarz weterynaryjny zawsze dołączyć do listu przewozowego. Przed załadowaniem jednak zwierząt winien interwenjujący lekarz weterynaryjny powiadomić:

1. zarząd stacji kolejowej załadowczej o posiadaniem zezwoleniu na załadowanie zwierząt oraz o potrzebie nalepienia na wagonach kolejowych dot. zwierząt, kartę o czytelnym napisie „Zwierzęta podejrzane o pryszczycę”. Podobną uwagę winien umieścić na listach przewozowych;
2. o dniu odejścia transportu zwierząt i to telegraficznie na koszt strony, miejscową władzę policyjną miejsca przeznaczenia tego transportu, podając numer wagonu kolejowego.

Wyladowywanie lub przeladowywanie zwierząt wśród drogi jest wzbronione, chyba że jest to nieodzownem, by te zwierzęta osiągnęły miejsce swego przeznaczenia. Podczas ładowania tych zwierząt inne zwierzęta racicowe nie mogą się równocześnie znajdować na ładowni. Po załadowaniu ładownia winna być dokładnie odczyszczona i zdezynfekcjonowana.

§ 4.

Na całym obszarze powiatu kościańskiego wolno załadować i wyladować zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) na kolejach żelaznych tylko za każdorazowym indywidualnym zbadaniem wysyłanych zwierząt przez państwowego lekarza weterynaryjnego i wystawieniem świadectwa zdrowotności, na koszt strony.

§ 5.

W obwodzie obserwacyjnym dalszym zabrania się odbywania targów, jarmarków, wystaw, pokazów lub licencjonowania jak też wogóle spędów zwierząt racicowych.

§ 6.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia, które nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia będą karane w myśl „działu III” przepisy karne powołanej na wstępie ustawy niemieckiej.

Kościan, dnia 28 września 1925 r.

Starosta.

(—) Cegiłka.

L. dz. 6015/25 — 4 —

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne o obostrzonej dezynfekcji wagonów kolejowych.

Ze względu na niebezpieczeństwo szerzenia się pryszczycy i zarazy płucnej bydła rogatego zarządza się na mocy § 27 ustawy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1889 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 519), § 4 Ustawy o unieszkodliwieniu zarazków przy przewożeniu zwierząt kolejami z dnia 25 lutego 1876 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 163) i § 7 ust. 3 Przepisów Wykonawczych Rady Rzeszy Niem. z dnia 16 lipca 1904 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 311) w związku z § 5 ust. 2 Rozporządzenia Wykonawczego Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 30 września 1904 r. (Dz. Urz. Min. Rob. Publ. Nr. 50 str. 311) za zgodą Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na obszarze Województwa Poznańskiego, co następuje:

§ 1.

Wszystkie wagony kolei żelaznej, jak również kolejek prywatnych i wąskotorowych, używanych do przewożenia zwierząt racicowych (bydła rog., kóz, owiec i świń) podlegają obostrzonej dezynfekcji w myśl § 7 ust. 2 lit. b obwieszczenia wyżej wspomnianych przepisów wykonawczych Rady Rzeszy Niemieckiej.

§ 2.

Przekroczenia powyżej podanych przepisów podlegają karom w myśl §§ 27, 74 i następnych wyżej wymienionej ustawy z dnia 26 czerwca 1909 r. i § 5 ustawy z dnia 25 lutego 1876 r.

§ 3.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 3. września 1925 r.

Wojewoda Poznański.

L. dz. 39510/25 l.

Powyższe rozporządzenie podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 2 października 1925 r.

Starosta.

(—) Cegiłka.

L. dz. 6188/25 — 4 —

Przedmiot: Badanie drobiu na stacjach kolejowych.

Wobec dosyć częstych wypadków zarazy cholery drobiu spowodowanych przez nieprzestrzeganie odnośnych obowiązujących przepisów przypominam postanowienia § 8 (V. A. V. G.) prusk. przep. wykonaw. do ustawy pomorowej z dnia 1. 5. 1912 r. w myśl których, ptactwo w przesyłkach wagonowych kolejami żelaznymi, podlega przed zawagonowaniem i po wywagonowaniu badaniu lekarsko-weterynaryjnemu przez odnośnego pana powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Po myśli jednakże pkt. 2 powołanego § 8 zwolnione są od obowiązowego urzędowego badania lekarsko-weterynaryjnego przy wyladowaniu te transporty kolejowe ptactwa, które w 12 godzinach przed tem wyladowaniem z wagonu były poddane zbadaniu przez polskiego urzędowego lekarza weterynaryjnego.

Równocześnie zalecam interesentom, by zamawiając wagon kolejowy do wysyłki drobiu równocześnie zamawiali powiatowego lekarza weterynaryjnego conajmniej 12 godzin naprzód celem wczesnego porozumienia się o ustaleniu godziny lek. weterynaryjnego badania drobiu na stacji kolejowej.

Niezastosowanie się do powyższego może spowodować opóźnienie wysyłki transportów kolejowych.

Kościan, dnia 21. września 1925.

Starosta

Cegiłka.

L. dz. 5373/25 — 4 —

Skróty legalnych miar.

Wobec zachodzących wypadków niewłaściwego używania skrótów legalnych miar, Izba Przem.-Handlowa w Poznaniu podaje poniższy odpis § 15 rozporządzenia Głównego Urzędu Miar z dnia 18 marca 1924 r. z poleceniem ścisłego przestrzegania:

Skróty przepisane w myśl §-u 14-go są następujące: kilometr km, metr m, decymetr dcm, centymetr cm, milimetr mm, mikron μ , tona t, kwintal kt lub q, mirigram mrg, kilogram kg, dekagram dkg, gram g, miligram mg, karat kr, kilolitr kl, hektolitr hl, dekalitr dkl, litr l, kwaterka kka, decylitr del, mililitr ml, hektar ha, ar a, centnar ca.

Jednostki powierzchni lub objętości, których nazwa pochodzi od jednostek długości z dodatkiem przymiotnika: Kwadratowy wzgl. sześcienny, skrycają się w piśmie przez uzupełnienie skrótu odpowiedniej jednostki długości wykładnikiem 2 wzgl. 3 np. m^2 , m^3 , cm^2 , cm^3 . Skróty powinny być wykonane minuskułą bez kropki na końcu.

Kościan, dnia 2 października 1925 r.

Starosta.

(—) Cegiłka.

L. dz. 6161/25.

Pana Doroszewskiego Czesława z Jerki zatwierdziłem na zastępcę naczelnika obszaru dworskiego Jerka.

Kościan, dnia 26 września 1925 r.

Starosta.

(—) Cegiłka.

L. dz. 5803/25 — 1 —

Pan Delegat Rządu w Wilnie decyzją z dnia 27. lipca 1925 za L. V. 9335 zarządził na podstawie art. 1 rozporządzenia R. O. P. z 20. 7. 1920 r. (Dz. Pr. R. P. No. 64 p. 426) wysiedlenie mieszkańca wsi Borki, gminy Chocieńczyckiej powiatu wileńskiego Jana Siemieniuka na przeciąg lat 3 z trzydziestukilometrowego pasa biegnącego wzdłuż granicy Państwa.

Kościan, dnia 10. września 1925 r.

S t a r o s t a.

(—) Cegielka.

L. dz. 5530/25 — 13 —

Pana Józefa Nowackiego z Iłowca zatwierdziłem na zastępcę naczelnika obszaru dworskiego Tarnowo Stare.

Kościan, dnia 6 października 1925.

L. dz. 5947/25—10 S t a r o s t a

(—) W. Cegielka.

Podaję do wiadomości, że od dnia 1. 10. 25 r. począwszy odbywać się będą badania lekarskie w P. K. U. Kościan tylko we wtorki i piątki każdego tygodnia.

Kościan, dnia 1. października 1925 r.

(—) Ceptowski, major
Komendant P. K. U.

Powyższe podaję do wiadomości publicznej.

Kościan, dnia 1 października 1925 r.

S t a r o s t a.

Cegielka.

L. dz. 461/25 — 7 —

W miesiącu wrześniu 1925 r. otrzymały roczne bi lety do polowania następujące osoby:

Wilewski Jan, leśniczy, Gryżyna
Szostak Klemens, zarządca lasu, Drożdzyce
Tomaszewski Stanisław, leśnik, Sepno II
Kostański Leon, mistrz piekarski, Kościan
Janotta Marjan, inżynier, Kościan
Grajewski Piotr, gospodarz, Rogaczewo
Każmierczak Franciszek, służący, Cichowo
Sadowski Jan, kupiec, Czempiń
Kościelski Władysław, ziemianin, Sepno I
Jędrowiak Jan, leśnik, Krzywiń
Lorenz Maksymilian, ziemianin, Kurowo
Ossowski Michał, rządca, Sepienko
Klose Teodor, urzędnik gosp., Szczepowice
Każmierski Ignacy, mechanik, Kościan
Glinkowski Józef, zarządca lasu, Bieczyny
Nowak Franciszek, gospodarz, Konojad
Humnicki Stefan, administrator, Piotrowo
Czoik Konrad, nauczyciel Swiniec
Przybecki Stanisław, gospodarz, Oborzyska Nowe
Dybowicz Franc. dyrektor majątn. Choryń
Lorenz Bernard, syn ziemianina, Nielegowo
Grade Brunon, registrar, Kościan
Kaczmarek Ignacy, gospodarz, Jerka
Szałaga Wojciech, gospodarz, Piechanin.

Kościan, dnia 1 października 1925 r.

S t a r o s t a.

(—) Cegielka.

L. dz. 6093/25 — 4 —

Konie z majątności Osowo Stare, Stankowo, Dababuszki Stare, Wieszkowo oraz konia gospodarza Kłaczynskiego ze Stankowa uważać należy jako niepodejrzane o nosaciznę.

Krzywiń, dnia 24 września 1925 r.

Chwaliszewski,

L. dz. 2966/25. Komisarz obwodowy.

Odezwa!

Ś. p. Patron Kazimierz Brownsford nie tylko poświęcił pracowity swój żywot całkowicie prawie pracy dla włościanstwa, lecz ukochał najserdeczniej te szlachetne i wzniosłe dążenia gorącym swym sercem.

Siły swe i zdrowie oddał ś. p. Patron w zupełności na usługi Kościoła i Narodu, a w szczególności na usługi włościanstwa Wielkopolskiego.

To też społeczeństwo całe, pomne niespożytych zasług śp. Patrona Kazimierza Brownsforda winno dać wyraz uczuciom szczerzej i najgłębszej dlań wdzięczności.

Zarząd Główny Związku Poznańskich Kółek Rolniczych, powodowany tem właśnie uczuciem, postanowił stworzyć fundusz imienia śp. Patrona Brownsforda na cele Związku Poznańskich Kółek Rolniczych i zwraca się do Kółek Rolniczych i do całego społeczeństwa z gorącym wezwaniem do składkowania na ten piękny cel!

Zarząd Główny Związku Pozn. Kółek Rolniczych:

(—) Bartosz. (—) Chłapowski. (—) Kaczyński.

(—) Ponikiewski. (—) Sobiech. (—) Stanek.

(—) Sulczewski. (—) Szumlański.

Zebrane składki prosimy skierować na P. K. O. Nr. 205786 (konto Związku Pozn. Kółek Rolniczych) z oznaczeniem: „na fundusz im. śp. Patrona Brownsforda”.

Pokwitowanie składek nastąpi w „Poradniku Gospodarskim”.

KOMUNIKAT.

Krajowe Ubezpieczenie Ogniove zorganizowało i wprowadziło w życie w roku 1924 Dział Gradowy.

Jako Instytucja publiczno-prawna oparta na wzajemności, nie licząca na zyski, przyjmuje do ubezpieczenia ziemiopłody od gradobicia na możliwie najkorzystniejszych warunkach, dając przytem gwarancję szybkiej likwidacji i wypłaty szkód.

Krajowe Ubezpieczenie Ogniove nie tylko pobiera najniższe składki taryfowe lecz także udziela rabatów (opustów) czy to z tytułu ubezpieczenia na okres sześcioletni czy też za lata wolne od gradu. Nadto na skutek zawarcia odpowiedniej umowy z Wielkopolskim Związkiem Kółek Rolniczych udziela Krajowe Ubezpieczenie Ogniove Członkom tegoż Związku Kółek Rolniczych przy ubezpieczeniu się od gradobicia specjalnego opustu w wysokości 10 proc.

Krajowe Ubezpieczenie Ogniove daje również ulgi w opłacaniu składek w każdym razie nie mniejsze od innych towarzystw.

Podajemy również do wiadomości Panów, że istniejąca między jednym z towarzystw prywatnych i Okręgowym Urzędem Ziemskim umowa, iż wszyscy osadnicy muszą się ubezpieczać od gradobicia w tem towarzystwie, została z dniem 31 grudnia 1925 r. zerwana. — Wobec tego osadnicy zostali od tego przymusu zwolnieni i mogą na rok 1926 przejść z ubezpieczeniem do Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego za poprzednim wypowiedzeniem, które winno nastąpić najpóźniej w miesiącu październiku listem zapisanym. — Osadnicy i wogóle wszyscy, którzy zawarli ubezpieczenia w towarzystwie prywatnym na sześć lat, muszą pozostać z ubezpieczeniem do upływu tych sześciu lat.

Spodziewać się należy, że wszyscy właściciele względnie dzierżawcy większych lub mniejszych posiadłości, widząc znaczne korzyści w ubezpieczeniu się od gradobicia w Krajowym Ubezpieczeniu Ogniowym, chętnie przejdą do niego z ubezpieczeniem na rok 1926.